Р Е Ш Е Н И Е
№ 38670

гр. София, 07.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 87 състав,** в публично заседание на 01.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10737** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 67-69 вр. чл. 55, § 7 във връзка § 3 и 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 и чл. 85 и чл. 84, ал. 2, вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от М. М., гражданин на А. [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], КПМЗ Военна рампа на ДАБ при МС против решение № 16ВР/18.08.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на чл. 38, § 2 вр. чл. 55, § 7 във връзка с § 3, във вр. с § 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 последващата му молба за международна закрила с рег. № УП-17964 от 19.06.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима и на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено връщане на М. М. в А., която влиза в сила незабавно.

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правни разпоредби. Твърди, че решението е издадено в нарушение на правото на жалбоподателя на разглеждане на молбата по същество. В тази връзка, като основание се сочи факта, че предходното производство е прекратено от ДАБ с влязло в сила решение на ДАБ, без в него административния орган да се е произнесъл по същество и без да е изследвана бежанската история на чуждия гражданин търсещ закрила. С тези аргументи се твърди, че молбата за международна закрила с рег. № № УП-17964 от 19.06.2026 г. на ДАБ при МС не е следвало да бъде квалифицирана като „последваща“ такава. Оплакванията са, че решаващият орган не е изследвал специфичния профил на жалбоподателя, като бивш служител на Неправителствена организация – SOUND (Services Organization for Unity and Development) –

неправителствена организация - финансирана от САЩ и К., базирана в А., провеждаща различни дейности на терен с местното общество и целяща повишаване на осведомеността на населението за човешките права и активно приобщаване. Сочи, се че поради естеството на тази дейност осъществявана от жалбоподателя и поради сътрудничеството му с международни хуманитарни структури, М. М. е бил обект на директни заплахи за живота си от страна на Талибаните. Цитира се чл. 1А, ал.2 от Конвенцията на ООН за сигурността на бежанците от 1951г. и чл.8, ал.1, т.5 от ЗУБ, съгласно които лицата работили за международни и местни НПО в А., съставляват определена социална група, дейността на които се възприема като идеологически несъвместима с режима от властите в А., което определя преследването осъществяване спрямо жалбоподателя като класическо основание за предоставяне на статут на бежанец. Твърди се неправилност и незаконосъобразност на извода до който е достигнала ДАБ относно родните на жалбоподателя в А.. С тези аргументи от съда се иска да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за допускане на молбата до производство по същество и разглеждането й по общия ред.

Жалбоподателят, редовно призован, се явява лично в проведеното съдебно заседание, като се представлява и от назначения от съда процесуален представител който поддържа жалбата, по изложените с нея съображения. В представена по делото писмена защита излага аргументи по същество на спора, като акцентира на липсата на анализ в оспорения акт от проведеното с чуждия гражданин търсещ закрила интервю и липсата на мотиви. Позовава се на позицията на ВКБООН относно връщането в А., в която е изложено, че страната продължава да бъде засегната от нападения и насилия, широко мащабно вътрешно разселване, замърсяване с остатъци от военни експлозиви, разрушена икономика и широко мащабна хуманитарна криза. Иска от съда да уважи жалбата и да отмени оспореното решение постановено от интервюиращ орган на ДАБ при МС.

Ответникът по жалбата – интервюиращ орган при ДАБ при МС, изпраща административната преписка образувана в производството по издаване на оспореното решение. В съдебно заседание се представлява от процесуален представител юрисконсулт П., която оспорва жалбата. Посочва, че молбата на М. М. е подадена на 19.06.2026г., четири дни след изтичане на деветмесечния срок за възобновяване на производството, започнало и прекратено с решение на председателя на ДАБ при МС, поради факта, че чуждият гражданин е напуснал общежитието на „Военна рампа“ и е заминал за чужбина. Оспореното решение, като постановено след влизане на новия регламент ЕС 1348/2024г., счита за правилно и законосъобразно, издадено в рамките на предвидения с регламента двумесечен срок за произнасяне, като моли да бъде отхвърлена жалбата срещу него като неоснователна.

Административен съд София – град, I отделение, 87 - ми състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път М. М. е подал молба за международна закрила регистрирана с вх. № ПМЗ-ВР-2782 на 15.09.2025г. на РПЦ – [населено място] до председателя на ДАБ при МС. Същият е регистриран с изготвен регистрационен лист № УП-17964/15.09.25г. като: М. М., от мъжки пол, [дата на раждане] в пров. Б., общ. ДЕХ-ДЕДИ, А., гражданин на А., етническа принадлежност - таджик, вероизповедание - мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен, служител в НПО.

На търсещият закрила е предоставено копие от Указания рег. № УП-17964/15.09.2025г. за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на дари език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език

същия се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с рег. № УП-17964/.15.09.2025г. в която е посочен ЛНЧ 7003768014на чуждият гражданин. Предоставена му е информация с рег № УП17964/15.09.2025 г. за обработване на личните данни на чужденци, търсещи международна закрила, като същият се е съгласил , чрез попълнена декларация съгласие ДАБ да събира информация за него и от други органи и е дал съгласието за обработка на пръстовите му отпечатъци във връзка с определянето на държава – членка, която е отговорна да разгледа молбата му за международна закрила. Предоставена му е и информация за задълженията на чужденците настанени в центровете на ДАБ с рег. № УП17964/15.09.2025 г. и Указания за правата и задълженията на чужденците подали молба за международна закрила в република България във връзка с чл.29, ал.1, т.2 от ЗУБ. Кандидата за международна закриля е поканен за провеждане на интервю с покана рег. № УП17964/15.09.2025г.с насрочена дата за провеждане на интервю- на 23.09.2025г. от 10,00ч. . С решение за настаняване № 143/15.09.2025г. е настанен в РПЦ – С. – кв. В.“. Съгласно Докладна записка с вх. № ПМЗ-ВР-2963/26.09.2025г. на РПЦ – [населено място] кандидатът самоволно е напуснал общежитието на Центъра и от същата дата е бил в неизвестност.

С решение № 5382/14.11.2025г. на основание чл.77 ал.1 във връзка с чл.15, ал.1, т.1 от ЗУБ Председателят на ДАБ при МС е прекратил производството за предоставяне на международна закрила образувано по молбата на М. М.. Решението не е обжалвано и е влязло в сила. Първото производство не е приключило с произнасяне по същество относно наличието или липсата на основания за предоставяне на международна закрила, а е прекратено поради самоволното напускане на общежитието на РПЦ - [населено място] и невъзможността да бъдат извършени необходимите процесуални действия по разглеждане на молбата. От наличната в административната преписка служебна информация се установява, че преди и след прекратяване на предходното производство и влизане в сила на решение № 5382/14.11.2025 г. М. М. не е бил на разположение на българските власти, а е пребивавал на територията на Федерална Република Германия.

На 19.06.2026г. е подадена от М. М. последваща молба за международна закрила регистрирана с рег. № УП-17964/19.06.2026 г. в Държавната агенция за бежанците. Заедно с молбата от страна на чуждият гражданин е подадена и молба да бъде настанен в общежитието на отдел „ПМЗ- Военна рампа“.

На 01.07.2026г. е проведено интервю с чуждият гражданин отразено в Протокол от проведено интервю с рег. № УП17964/01.07.2026г.

В проведонот с М. М., чуждият гражданин е посочил, че е роден в А. на дата 03.03.1997г., за разлика от личните данни заявени при регистрацията му с посочена дата на раждане 03.03.2000г., няма документи за самоличност, тъй като изгубил същите по пътя, а другите останали в Германия в лагера в [населено място]. Заявил е, че не принадлежи към някой конкретна социална група, но принадлежи къкконкретна етническа група – таджик. Работил е в една организация НПО SOU and D - в [населено място], с която ходили в 7 общини и правили информационни сесии относно защита на правата на жените, защита против детския труд, подсигурявали вода с водна помпа на хората, които нямат питейна вода. Работил три години от 2018 г. до 2021г. когато паднало правителството като районен медиатор. Всички членове на семейството му се намират в А. освен брат му А. С. М. на 38г., който е посочил, че е в К. и на който бил предоставен статут от 2022г. Чуждият гражданин е заявил че има роднини – леля в Германия със статут от 2022г., но в Германия не отишъл при нея, а при бъдещата си съпруга, която била в Германия от 2012г., била лекар и имала статут и паспорт. Семейството на съпругата му им били роднини. Преди да напусне А. не поддържал връзка с нея но на 04.03.2026г. се сгодил с нея в А., без да присъстват

там. Започнал да поддържа връзка с нея 4 дни след годежа. В Германия бил в лагер. Сгодил се с нея защото щели да го депортират, затова избързали с годежа, въпреки че той искал да се сгоди за нея след 3 години. След като напуснал страна си по произход се свързал със семейството си, чрез WhatsApp. Напуснал страна си по произход нелегално от А. 2021г. през юли, от където отишъл в И. – 6 месеца, където работил каквото му падне, след това отишъл в Турция – 3,5г. като работил като рецепционист в хотел в [населено място], от там се отправил към И., след което към България. Преминал нелегално граница за България през август през мрежата, където го чакал автомобил и малко по-късно властите тук го заловили. Крайната му цел била да стигне до място където да му бъде предоставена закрила и да няма страх от депортация. Целта на пътуването му била да стигне до Англия, където да се образова и да получи статут. В България подал молба застатут , единството поради причина, че бил задържан. Изгубил документите си по време на пътуването, като разполагал с копия, които останали в Германия. Неговият баща му извадил нова лична карта в А. и му изпратил сканирано копие в Германия. Молба за международна закрила е подавал в България, Германия и Франция. Не изчакал решението по подадената от него молба за закрила, тъй като искал да стигне до Англия. От България заминал за Франция с помощта на трафикант. Там подал молба за закрила, но френските власти решили за го върнат обратно в България затова избягал и отишъл в Германия, където отново получил решение за връщане в България. Обжалвал това решение но въпреки това го депортирали. На интервюто присъства само и единствено защото бил върнат. В началото, когато дошъл в България за него нямало значение къде ще подаде молба, искал само да остане жив. В лагера в България се държали зле с него и това го накарало да изгуби доверие в страна ни и да избяга, въпреки, че при последващото си връщане в лагера тук никой не се отнасял лошо с него. Като причина за напускането на А. посочва работата си в НПО, която била финансирана от Америка и К.. Работата, която вършил за защита на човешките права не била одобрявана от талибаните. Три години вършил тази работа, като през това време лично получил заплахи. Споделя, че един път при пътуване към Ш., шофьорът получил обаждане, че талибаните възнамеряват а взривят автомобила на организацията, с които се придвижвали. Следващият път по време на информационна сесия, на която бил лектор, скришно талибани влизали да слушат каква информация давал. На друга информационна сесия един човек му казал“ когато дойдем на власт няма да Ви оставим, вие сте слуги на неверници“. Личните заплахи били свързани единствено с дейността, която извършвал. Не разполага с никакви доказателства за заплахите отправяни към него, не е подавал и оплакване към властите. Не си сменил работата, тъй като талибаните имали информация, за всеки един човек какво работи. Лично никога не споделя да е бил отвличан, насилван или преследван. Не е направил опит да се премести на друго място тъй като талибаните били навсякъде. Нямал финансови проблеми, защото му плащали добре и можел да се препитава. В А. останалите негови роднини сега живеели нормално. М. М. изразява опасение, че при завръщането си в А. ще отиде в затвора или ще бъде пребит или нещо друго ще му се случи, въпреки че семейството му няма проблеми. Не споделя да е имал проблеми въз основа на етническата си принадлежност, не е бил осъждан или обвиняван в престъпление, не е бил арестуван в страната си по произход или в друга държава.

Като е взел предвид обстоятелство, че подадената молба от 19.06.2026г. е подадена след приключване на предходното производство, което е било прекратено с влязло в сила решение, и след като лицето не е останало на разположение на процедурата, а е напуснало страната и е пребивавало в друга държава членка, молбата е счетена от интервюиращият орган за „последваща“ молба и като такава е подлежала на предварително разглеждане, при което да се установи дали относно кандидата са се появили нови елементи, които значително да увеличават

вероятността търсещият закрила да отговаря на условията за нейното предоставяне или се отнасят до вече приложено основания за недопустимост.

Произнасяйки се по молбата с решение № 16ВР/18.08.2026 г., от страна на интервюиращият орган е прието, че подадената молба е последваща такава, с оглед факта, че кандидата вече е подал молба за закрила № ПМЗ-ВР-2782 на 15.09.2025г. на РПЦ – [населено място], като в нея не съдържа нови относими елементи по смисъла на чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348, поради което са налице предпоставките същата да бъде отхвърлена като недопустима. С тези аргументи последващата молба е отхвърлена като недопустима и в съответствие с чл.37 Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановено връщане на М. М. в А., като в съответствие с чл. 68, параграф 3, б. „г" от Регламент (ЕС) 2024/1348 мярката влиза в сила незабавно.

В съдебното производство процесуалният представител на ответника представи актуална към 30.07.2026 г. Справка, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС вх. № МД – 02-278 от 30.07.2026 г. за политическата и икономическата обстановка в А., приобщена като писмено доказателство по делото а от страна на жалбоподателя е представено копие от част от Договор със SOUND на английски език и в превод на български език.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят направи изявление с което споделя, че напуснал А. поради страха който изпитвал за живота си заради проблемите, които би имал с талибаните поради осъществяваната от него дейност в организация, която се борела за равни права между мъжете и жените и за спазване на човешките права в неговата родина. Описва два случая, в който били оправяни заплахи към него лично – единият път по време на пътуване за провеждане на събитие – семинар, когато разбрали, че им готвят засада и не стигнали до мястото на семинара и вторият път при провеждането на семинар, когато талибан ги заплашил, че ако продължат да провеждат семинара ще бъдат заличени от лицето на света и на Земята и ще ги убие. Споделя, че в А. останали родителите му двама братя и трите му сестри- тъй като общо били шест деца. Само един от родните му бил заплашван, тъй като работил за същата организация и той вече отишъл в К. – брат му А. С. М.. Твърди, че при провеждането на интервюто не се чувствал добре и помоли д аго отложат , за да представи доказателства и не му било предоставено време за подготовка на документите, с които да удостовери бежанската си история.

При така установените факти, Административен съд София - Град обосновава следните правни изводи:

Оспореното Решение № 16ВР/18.08.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Жалбата е подадена на 26.08.2026г., чрез Председателя на ДАБ при МС до Административен съд София - град, като Решение № 16ВР/18.08.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет е връчено на дата 25.08.2026г. Жалбата е подадена от адресата на неблагоприятния акт, чиято правна сфера е пряко и непосредствено засегната, поради което за него е налице правен интерес от оспорването.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че Законът за убежището и бежанците продължава да поражда правно действие и след влизането в сила и началото на прилагането на Регламент ЕС 2024/1348 (чл. 79). Регламентът урежда съдебният контрол — относно пълна и ex nunc преценка, срокове, суспензивно действие на жалбата, правна помощ и пр. Това е заявено изрично в съображение 89 от преамбюла, съгласно което регламентът не трябва да засяга компетентността на държавите членки да организират националната си съдебна система и да определят броя на инстанциите, както и в съображение 88, което подчертава процесуалната автономия на държавите членки. Прякото приложение на регламента по силата на чл. 288, ал. 2

от Договора за функционирането на Европейския съюз поради това не измества, а предполага действието на националните процесуални норми, доколкото те осигуряват спазването на принципите на равностойност и на ефективност и на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. По тези съображения настоящият съд приема за приложим реда за оспорване пред съд по чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ.
В Глава трета „Административна процедура“ от Регламента е обособен Раздел IV „Специални процедури“, като в чл. 55 е уредена процедурата за разглеждане на последваща молба, съответна на реда по ЗУБ, както и произнасянето по нейната допустимост от решаващия орган – чл. 38 от Регламента.
Същото е относимо и за разпоредбите от Глава седма „Съдебен контрол“ на ЗУБ, приложими при липса на друга изрична уредба в Глава пета „Процедура за обжалване“ от Регламента, включително в частта относно сроковете и инстанционността на съдебния контрол, съответстващи на регламентираното в чл. 67, пар. 3 и 7 от Регламент ЕС 2024/1348.
Съгласно чл. 67, пар. 1, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348, кандидатите за международна закрила имат право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в глава II основни принципи и гаранции, отнасящи се до процедурата по обжалване на решение, с което молбата се отхвърля като недопустима. Същевременно предвиденият в чл. 84, ал. 2 ЗУБ 7-дневен срок за съдебно обжалване на решение за отхвърляне на молбата като недопустима съответства на времевите рамки, предвидени в чл. 67, параграф 7, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348 (най-малко пет и най-много десет дни), относими към хипотезите на оспорване на решение, с което молба се отхвърля като недопустима, като мълчаливо оттеглена, като неоснователна или като явно неоснователна.
Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:
Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, при извършената проверка настоящият съдебен състав счита, че оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ във връзка с чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ, произнасянето по допустимостта на последваща молба за международна закрила се осъществява от интервюиращ орган, определен от председателя на ДАБ при МС, в случая със заповед на председателя на ДАБ № РД-05-382 от 04.06.2026г. В. Л. е определена за интервюиращ орган на ДАБ при МС. Актът е постановен в срока по член 35 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/1348 НА ЕПС (Разглеждането с цел да се определи дали дадена молба е недопустима в съответствие с член 38, параграф 1, букви а), б), в) и г) и член 38, параграф 2 приключва във възможно най-кратък срок и не по-късно от два месеца от датата, на която е подадена молбата).
Решението е обективирано в изискуемата от чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма и съдържа задължителните реквизити – наименование на издалия го орган, номер и дата, посочване на фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част и указания за реда и срока за обжалване. Мотивите са ясно изразени и кореспондират на събрания доказателствен материал.
Пред административния орган производството е инициирано въз основа на молба за предоставяне на международна закрила от 19.06.2026 г. в Държавната агенция за бежанците, подадена от М. М.. Молбата е регистрирана с рег. № УП-17964/19.06.2026 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет. Производството е проведено по реда на Регламент ЕС 2024/1348, който установява обща процедура за предоставяне и отнемане на международната закрила съгласно Регламент ЕС 2024/1347, и който Регламент ЕС 2024/1348, по силата на чл. 79, пар. 3, се прилага по отношение на процедурата за предоставяне на международна закрила във връзка с молби, подадени от 12 юни 2026 г.
Приложена е процедурата по предварителна оценка на последваща молба за международна закрила по реда на член 55, параграф 3 във връзка с параграф 4 от Регламент (ЕС) 2024/1348. Съгласно съображение 76 от преамбюла на регламента: Когато даден кандидат не изпълнява

определени задължения, произтичащи от настоящия регламент, Регламент (ЕС) 2024/1351 или Директива (ЕС) 2024/1346, разглеждането на молбата следва да бъде прекратено и тя следва по принцип да бъде отхвърлена или обявена за мълчаливо оттеглена, а всяка нова молба в държавите членки от същия кандидат след такова решение следва да се счита за последваща молба.
В конкретния случай с решение № 5382/14.11.2025 г. на председателя на ДАБ при МС производството за предоставяне на международна закрила на кандидата по първата му молба от с вх. № ПМЗ-ВР-2782 на 15.09.2025г. на РПЦ – [населено място] е прекратено от Председателят на ДАБ при МС на основание чл.77 ал.1 във връзка с чл.15, ал.1, т.1 от ЗУБ, тъй като след надлежно поканване чужденецът не се е явил на интервю и в продължение на 30 дни не е посочил обективни причини за неявяването си. Същото изпълнява изискването поставено в съображение 76 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2024/1351. Решението е влязло в сила. Предходното производство не е приключило с произнасяне по същество относно наличието или липсата на основания за предоставяне на международна закрила, а е прекратено поради самоволното напускане на общежитието на РПЦ - [населено място] и невъзможността да бъдат извършени необходимите процесуални действия по разглеждане на молбата. |Следва да бъде отчетено и че при подаването на последващата молба за закрила, въпреки, че в нея е поискано възобновяване на производството, същото не е следвало да бъде възобновено поради изтичането на 9 месечния срок на 15.06.2026г. и неприложимост на чл. 77 ал.2 от ЗУБ за възобновяване на производството в случай че предходното е прекратено на някое от основанията по чл. 15, ал. 1, т. 1 – 4, и чужденецът се яви в рамките на 9 месеца от прекратяването и пожелае молбата му за закрила да бъде разгледана.
Видно от изложеното се обосновава заключение, че несъмнено молба с вх. № УП-17964/19.06.2026 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет подадена от М. М. е "последваща молба", поради което правилно решаващият орган е определил молбата като „последваща“ такава.
Предвиденият ред в член 55 Регламент (ЕС) 2024/1348 предвижда, че последващата молба подлежи на предварително разглеждане, в рамките на което решаващият орган установява дали са се появили или от кандидата са били представени нови елементи, които: а)значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила съгласно Регламент (ЕС) 2024/1347; или б)се отнасят до вече приложено основание за недопустимост, когато предходната молба е била отхвърлена като недопустима.
Предварителното разглеждане се извършва въз основа на писмени сведения или лично интервю в съответствие с основните принципи и гаранции, предвидени в глава II. По-специално личното интервю може да не се проведе, когато от писмените сведения е ясно, че молбата не съдържа нови елементи съгласно параграф 3 от член 55 Регламент (ЕС) 2024/1348.
От представените по делото в административната преписка документи е видно, че жалбоподателя е уведомен, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата му молба ще бъде преценена нейната допустимост съгл. чл. 55 от Регламента (ЕС) 2202/1348. Дадена е възможност на търсещият закрила да представи в ДАБ при МС писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост. На 01.07.2026г. в проведено интервю с чуждият гражданин са дадени указания на М. М., че целта на това интервю е ДАБ при МС да предостави възможност на кандидата за закрила да предостави информация и доказателства относно причините, поради които той е напуснал родната си страна и причините поради които не желае или не може да се върне там. От данните по административната преписка до издаване на оспорения акт и при интервюто допълнителни писмени доказателства не са били ангажирани от страна на чуждият гражданин, както и той не е поискал да му бъде предоставено време за да се снабди с такива. Следва да се отбележи, че същият е имал възможност да представи доказателства и в проведеното съдебно производство, но от негова страна не са представени доказателства обуславящи търсената от него закрила.

На 18.08.2026г. е постановено оспореното Решение № 16-ВР / 18.08.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. В него органът е обсъдил събраните материали, съобразил е причините, които търсещият закрила е посочил при първата си подадена молба, изследвал е поведението на чуждият гражданин по време на образуваните производства за предоставяне на международна закрила, наведените от чужденеца твърдения и е съпоставил фактите изложени от него и установени в производството. В решението изрично е посочил, че извода, който е формиран, че М. М. не сочи конкретно обстоятелство, възникнало след прекратяване на предходното производство, което да е довело до увеличаване на индивидуалния риск за него, не се основава на това, че в предходното производство е била извършена окончателна преценка за липса на основания за международна закрила, тъй като такава не е била извършена. Обсъдил е обстоятелствата относими към бежанската история на чуждият гражданин, като е обърнал внимание и на твърденията за наличие на опасност от бъдещо задържане, побой или други неблагоприятни последици при евентуално завръщане на М. М. в А., които е определил като формулирани общо и без да са свързани с конкретно ново действие, предприето спрямо него след напускането на А.. Правилно решаващият орган е преценил, че изложените твърдения за работата в неправителствената организация и получените във връзка с нея устни заплахи не представляват нови обстоятелства, тъй като са съществували преди напускане на А. и са били налице при подаването на първата молба за международна закрила. Изложеното е обосновало извода за липса на нови елементи, които да са предоставени от чужденеца или установени от органа, както и липса на нови обстоятелства и данни, които да променят индивидуалното положение на търсещият закрила.

В последващата си молба М. М. не сочи, че са настъпили нови обстоятелства относно държавата си по произход А. като продължаваща несигурна и нестабилна обстановка в страната, включително въоръжени сблъсъци, произволни арести, репресии срещу лица, напуснали страната като него при завръщането им. С оглед общата обстановка в А., като бивш служител в НПО напуснал страната и поискал закрила в чужбина е посочил, че за него съществува реален риск от задържане или преследване при завръщане, като по отношение на личните си обстоятелства е посочил и риск от побой. В първата си молба за международна закрила е посочил като причини за напускане на родината си работата си в НПО и свързаните с нея проблеми с талибаните.

При извършен преглед от страна на интервюиращият орган е констатирано, че заявените обстоятелства в първата молба и тези в молбата от 19.06.2026г. са идентични и не са изложени нови елементи или констатации.

Правилно решаващият орган е приел в това отношение, че нови елементи свързани с напускането на страната по произход на търсещият закрила и с нежеланието му да се завърне там не се откриват. Изложените от чужденеца опасения за собствената му сигурност не са подкрепени от никакви конкретни доказателства, например , че е бил търсен в дома му, данни от неговите родители, че е издирван, не се откриват сведения за наличие на такива отправяни заплахи преди и към настоящия момент спрямо жалбоподателя. Следва да бъде отчетен и периодът от време откакто е напуснал А. близо 5 години. За този сравнително дълъг период не е установено и предприемането на действия спрямо него или спрямо членовете на семейството му, които са останали там, от които да се направи извод за съществуването на конкретен и персонален риск спрямо молителя или семейството му. Самият М. М. казва, че семейството му е добре и спрямо тях не са отправяни заплахи. Логично е и заключението направено, че тези факти и обстоятелства вече са били представени в предходното производство по предоставяне на международна закрила, дори и същото да е било прекратено, като основанието за неговото прекратяване е било известно като реална последица за чуждият гражданин и въпреки това, той не е изпълнил задълженията си, което е довело до прекратяването на първото производство.

Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че нови обстоятелства, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му

положение или относно страната на произход не се доказват, и този извод се споделя от настоящата инстанция. Трябва също така да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които всъщност са данни известни от първата молба за закрила, е наложило обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта и съответно надлежно обосноваване дали представляват нови обстоятелства, каквото е изискването на закона. По тази причина се явяват неоснователни и противоречиви твърденията на жалбоподателя, че оспореният акт бил издаден в нарушение на административно производствените правила, като е нарушено правото му молбата да бъде разгледана по същество. По аргумент от разпоредбата на чл. 7, 35 и 36 от АПК – изясняването и събирането на доказателства и съответно основаване на действителните факти от значение за случая е съществено с оглед обема информация, с която е сезиран органа с последващата молба, и изводите на органа в този смисъл се подкрепят от твърденията направени от търсещият закрила в проведеното с него интервю.
Правилно решаващият орган е заключил, като е отчел поведението на М. М., че след като е пребивавал приблизително три години в Турция, той е напуснал Турция не поради възникнала опасност а воден от намерението си да продължи пътуването си към Европа и впоследствие към О. кралство, където да получи закрила и да завърши образованието си. Следва да се вземе предвид и нежеланието на чуждият гражданин да се установи в държавата ни конкретно, доколкото същия заявява, че е тук единствено защото бил върнат. Доказателство за това са изразените от негова страна желания да потърси закрила в други държави от ЕС с по-висок стандарт на живот като Франция и Германия, както и стремежа му да се установи трайно в О. кралство.
Тук следва се бъде отчетен и факта споделен от чуждия гражданин относно сключения годеж с момиче, намиращо се в Германия, което посочва като бъдещата си съпруга. Споделил, е че годежът с нея е сключен неприсъствено без двамата да присъстват и се сгодил с нея единствено, за да избегне депортирането му от Германия. Горното е обусловено от желанието на жалбоподателя да се установи в държавата с по-висок стандарт и категорично се подкрепя и от твърдението наведено, че е тук по време на интервюто, само защото е върнат. Изложеното обосновава логичното заключение, че като приоритет на чуждият гражданин търсещ закрила се очертава оставането му в държава с по-висок жизнен стандарт, а не толкова опасенията му от депортиране в държавата му по произход поради страх от насилие при завръщането си в нея, тъй като в противен случай, той не би рискувал да бъде прекратено образуваното спрямо него първо производство за закрила в Република България, поради неизпълнение на задължението му да е на разположение на властите тук, както и би се съобразил с указанията дадени му в тази насока от ДАБ, което противоречи на изразените опасения от преследване. Същото показва, че за жалбоподателя в случая не е даден приоритет на получаването на закрила поради изразени опасения от страх от преследване в А.. Доказателство за това е твърдението, че се е сгодил с бъдещата си съпруга преждевременно, за да остане в Германия.
За пълнота на изложението настоящият съдебен състав счита, че следва да се произнесе и по представения от жалбоподателя в съдебното производство документ. Същия представлява копие на част от сканиран документ на английски език, като е предоставен и в превод на български език. Документа съдържа информация относно отпуск, отпуск по болест, отпуск по майчинство, Риск и Поверителност. По твърдения на жалбоподателя същият представлява неговият договор с НПО, в която е работил преди в А.. При преглед на документа не може да бъде установено, дали същият е договор било то трудов или друг вид договор, тъй като представлява част от документ. Не са посочени страните в него, в случай че същият касае страни по сключен договор, не е посочен предмета на договора, както и основанията за сключването му ако има такива. Поради изложеното същия не се кредитира от настоящият съдебен състав като надлежно доказателство и не следва да бъде считан като ново обстоятелство относно търсещият закрила, както и да бъде оценен като ново писмено доказателство, поради невъзможността да бъде обвързан по какъвто и да е начин с жалбоподателя по настоящото производство.

Следва също така да се отбележи, че съгласно чл. 55, ал. 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348, представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността.
В конкретния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти спрямо предходната молба, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Правилно е посочено в мотивите на оспореното решение, че от данните в справката се налага извод, че няма съществена промяна в обстановката в С..
Отхвърлянето на последващата молба като недопустима не нарушава и принципа за забрана за връщане (non-refoulement) по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, чл. 19, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС и чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), тъй като по делото не са ангажирани категорични доказателства, установяващи реален и личен риск молителят да бъде подложен при завръщането си на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне.
Административната преписка не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.
Кандидатът не е представил, нито е констатирано да са възникнали нови елементи съгласно параграф 3 член 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348, които да са налагали основателността на молбата се разглежда допълнително., поради което правилно е приложена разпоредбата на член 55, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348, когато кандидатът не е представил или не са се появили нови елементи съгласно параграф 3, молбата да бъде отхвърлена като недопустима съгласно член 38, параграф 2.
Няма данни за промяна в личното положение на молителя, която да обоснове различна преценка от извършената в предходното производство.
При тази фактическа и правна обстановка правилно е позоваването, тълкуването и прилагането от административния орган на основанията по чл. 55, пар. 7 вр. с пар.3 и пар. 5 във вр. с чл. 38, пар. 2 от Регламента.
Според настоящия състав решението на интервюиращия орган по точка едно от диспозитива на оспореният акт, е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят постановеното решение. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен акт в тази си част.
По точка две от диспозитива на оспореният акт, с която административния орган в съответствие с чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановил връщане на М. М. в А. в съответствие с чл. 68 параграф 3, б, „Г“ от от Регламент (ЕС) 2024/1348, съдът взе предвид следното: Съгласно чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато молбата е отхвърлена, като недопустима, неоснователна или явно неоснователна, както по отношение на статута на бежанец, така и по отношение на статута на субсидиарна закрила или като мълчаливо или изрично оттеглена, държавите членки постановяват решение за връщане, с което се спазва Директива 2008/115/ЕО. Ако решение за връщане или друго решение, налагащо задължението за връщане, вече е било постановено

преди подаването на молба за международна закрила, не се изисква постановяването на решение за връщане съгласно настоящия член. Решението за връщане се постановява като част от решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или като отделен акт. Когато решението за връщане се постановява като отделен акт, то се постановява едновременно и заедно с решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или своевременно след това.
От приложените данни в преписката не се установява се спрямо кандидата да е била издадена Заповед, с която да е наложена ПАМ „връщане до страна по произход А.“ на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ.
Съдът приема, че този акт има характер на решение за връщане по смисъла на чл. 3, т. 4 и чл. 6, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО. Дължим е извод, че в случая не е постановен отделен акт за връщане съобразно Директива 2008/115/ЕО и чл. 37, изр. 2 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 а решението за връщане е постановено като част от решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила.
С оспореното решение с позоваване на чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е разпоредено изпълнение на мярката да стане незабавно, като в изпълнение на чл. 68, § 3, б. „б“, от Регламент /ЕС/ 2024/1348 същата се прилага незабавно и подлежи на предварително изпълнение от датата, на която кандидатът е уведомен за това решение.
Оспореното Решение № 221 Х от 24. 07. 2026г. съдържа изрично разпореждане (диспозитив) за връщане, като решение за връщане по смисъла на чл. 37, изр. 1 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, взето едновременно с произнасянето по молбата за международна закрила.
Съдът намира, че интервюиращият орган при ДАБ разполага с правомощие да разпореди мярката, както и предварително й изпълнение, като овластяването в този случай е в следствие на директното приложение на Регламент /ЕС/ 2024/1348 по силата на чл. 37 от същия регламент. В настоящият случай са осигурени и средствата за защита съгл. чл. 67, пар. 1 б. „д“ от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато решението за връщане е постановено по член 37, относно правото за обжалване на същото. Поради което, в тази част решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в изискуемата от закона писмена форма, като са посочени основанията, които обуславят постановеното решение. При издаването на решението по т.2 не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен акт в тази си част.
От гореизложеното настоящият съдът, приема, че оспореното решение в частта му по т. 1 и по т.2 е законосъобразно постановено и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 87 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М., гражданин на А. [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН] против решение № 16ВР/18.08.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на осн. чл. 38, § 2 вр. чл. 55, § 7 във връзка с § 3, във вр. с § 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 последващата му молба за международна закрила с рег. № УП-17964 от 19.06.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима и на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено връщане на М. М. в А., която мярка влиза в сила незабавно.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: